

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 1T/18/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4120010303
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Polyáková
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2021:4120010303.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, samosudkyňou JUDr. Beátou Polyákovou, v trestnej veci obžalovaného J. P., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom v Nitre dňa 23.09.2021, takto

rozhodol:

Obžalovaný
J. P., narodený XX.XX.XXXX I. J.,
trvale bytom: Nitra,
adresa na doručovanie písomností: E. N. XXXX,

sa uznáva za vinného že:

v bode I. obžaloby

ako otec maloletých detí P.: X. N., narodenej XX.XX.XXXX a X. U., narodenej XX.XX.XXXX, bytom u matky V. P. v Nitre, hoci má k týmto vyživovaciou povinnosť zo zákona o rodine, podľa ktorého je minimálna výška tejto povinnosti určená sumou vo výške 30% zo sumy životného minima na nepľnoleté nezaopatrené dieťa mesačne a rozsudkom Okresného súdu v Nitre zo dňa 04.05.2020, sp. zn. 11P/51/2018, právoplatným dňa 22.06.2020, vykonateľným dňa 05.06.2020 mu výška tejto povinnosti bola určená tak, že má prispievať na výživu maloletých detí P.: X. N. sumou vo výške 250,- € mesačne od 01.02.2018 a X. U. sumou vo výške 200,- € mesačne od 01.02.2018, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky, si túto povinnosť úmyselne neplní tým, že hoci vie o svojej vyživovacej povinnosti, je konateľom v obchodnej spoločnosti CARTRUCK ELECTRONICS SERVICES s.r.o., so sídlom 1. Mája 2, 949 01 Nitra, IČO: 47 041 358 a preto má možnosť pravidelného mesačného príjmu, ktorý môže dosahovať z výkonu funkcie štatutárneho orgánu, pričom prácu si cestou úradu práce nehľadá a ani nie je evidovaný ako nezamestnaný, vyživovaciou povinnosť si riadne a načas neplní, o svoje dcéry sa nezaujíma, čím za obdobie od 01.12.2015 do 31.01.2018, kedy bol povinný prispievať na výživu maloletých detí P.: X. N. a X. U. minimálne sumou vo výške 30% zo životného minima na nepľnoleté nezaopatrené dieťa a za obdobie od 01.02.2018 do 23.09.2021, vrátane septembra 2021, po odpočítaní zaplateného výživného v sume 200,- €, dlhuje na výživnom spolu 21.013,42 € k rukám matky maloletých detí,

v bode II. obžaloby

ako otec maloletej H. N., narodenej XX.XX.XXXX, bytom u matky O. N. v O. X., hoci má k nej vyživovaciou povinnosť zo zákona o rodine a rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn.: 13P/158/2019 zo dňa 05.09.2019, právoplatným dňa 04.11.2019, mu výška tejto povinnosti bola určená tak, že má prispievať na výživu dcéry H. N. sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima na nepľnoleté nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona mesačne od 01.06.2019, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky, si túto zákonnú vyživovaciou povinnosť úmyselne neplní tým, že hoci vie o svojej vyživovacej povinnosti, je konateľom v obchodnej spoločnosti CARTRUCK ELECTRONICS SERVICES s.r.o., so sídlom 1. Mája 2, 949 01 Nitra, IČO: 47 041 358 a preto má možnosť pravidelného mesačného príjmu, ktorý môže

dosahovať z výkonu funkcie štatutárneho orgánu, pričom prácu si cestou úradu práce nehľadá a ani nie je evidovaný ako nezamestnaný, vyživovaciu povinnosť si riadne a načas neplní, o svoju dcéru sa nezaujíma, čím za obdobie od 04.11.2019 do 23.09.2021 dlhuje na výživnom k rukám matky O. N. sumu 672,97 €

t e d a :

v bode I. obžaloby

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplní zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

v bode II. obžaloby

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplní zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

t ý m s p á c h a l :

v bode I. obžaloby

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona.

v bode II. obžaloby

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

za skutky v bode I. a II obžaloby

Podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona, zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona a zistiť priťažujúce okolnosti podľa § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona po aplikácii § 41 odsek 1 Trestného zákona, úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 (dvadsaťosem) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, obžalovaného zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Nitra sp. zn. 3 Pv/251/2019/4403 podanej na Okresný súd Nitra (ďalej len „súd“) dňa 06.03.2020 a obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Nitra sp. zn. 3 Pv 374/20/4403 podanej na súd dňa 25.02.2021, súd prejednal trestnú vec obžalovaného Norberta P. (ďalej len „obžalovaný“) v spoločnom konaní (na základe uznesenia Okresného súdu Nitra sp. zn. 5T/11/2021-107 zo dňa 11.03.2021, právoplatného dňa 11.03.2021, ktorým boli podľa § 21 odsek 3 Trestného poriadku spojené trestné veci obžalovaného J. P. vedené na súde pod sp. zn. 1T/18/2020 a sp. zn. 5T/11/2021) ktoré je vedené pod spoločnou sp. zn. 1T/18/2020.

Za splnenia zákonom ustanovených podmienok vykonal súd v dňoch 27.05.2021, 29.06.2021, 21.09.2021, 23.09.2021 hlavné pojednávania, pričom realizoval dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedkyne V. P., O. N., prečítaním výpovede svedkyne G. G., tiež oboznámením listinných dôkazov obsiahnutých v spisoch a oboznámením podstatného obsahu pripojených spisov.

Z výsledkov takto vykonaného dokazovania bol zistený skutkový stav tak, ako je opísaný vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27.05.2021 urobil vyhlásenie v zmysle § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu v obžalobe

Okresnej prokuratúry Nitra sp. zn. 3 Pv/251/2019/4403 a obžaloby Okresnej prokuratúry Nitra sp. zn. 3 Pv 374/20/4403. Na všetky otázky súdu, položené mu podľa ustanovenia § 333 odsek 3 písmeno c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, odpovedal obžalovaný kladne, napriek stanovisku prokuratorky, ktorá navrhla prijať vyhlásenie obžalovaného, súd jeho vyhlásenie neprijal, nakoľko považoval za potrebné vykonať úpravu skutkových viet obžalôb, ktoré boli v rozpore s vykonaným dokazovaním v prípravnom konaní a prijatím vyhlásenia obžalovaného by bol súd viazaný znením skutkových viet, ktoré by musel prevziať do výroku rozhodnutia. Z výsluchu obžalovaného súd zistil, že sa priznal k neplneniu vyživovacej povinnosti na maloleté deti P.: X. N., narodenú XX.XX.XXXX a X. U., narodenú XX.XX.XXXX. Obžalovaný nevedel uviesť kedy a akou sumou na tieto deti prispel, materiálne prispel len príležitostne kúpou potravín, nemal možnosť hradiť výživné pre zlú finančnú situáciu, o úhrade výživného nevedel súdu predložiť žiadne doklady. S matkou týchto maloletých detí, V. P., prestal zdieľať spoločnú domácnosť koncom novembra 2015, kedy sa odsťahoval. Na svoju obranu uviedol, že od 01.12.2015 sa on staral o maloleté deti P. s partnerkou O. N., pretože ich matka žila sústavne v Taliansku až do Vianoc roku 2016. Obžalovaný potvrdil, že je konateľom v obchodnej spoločnosti CARTRUCK ELECTRONICS SERVICES s.r.o., od roku 2014-2015. Jedinou spoločníčkou bola jeho bývalá partnerka V. P., ktorá previedla obchodný podiel na iného spoločníka, na ktorého sa nevie nakontaktovať. V mene tejto spoločnosti obžalovaný nevykonával žiadnu činnosť, nepodával ani daňové priznania, narastal mu dlh na poisťovni, na Úrade práce sociálnych vecí a rodiny nie je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, pretože figuruje ako konateľ v predmetnej obchodnej spoločnosti. Obžalovaný uviedol, že od roku 2015 doposiaľ si privyrába príležitostnými opravami áut, dosahuje príjem 300,- až 500,- Eur mesačne. Obžalovaný mal vedomosť o dočasne určenej výške vyživovacej povinnosti na maloleté deti P. neodkladným opatrením Okresného súdu Nitra 11P/51/2018, dozvedel sa o ňom po uplynutí lehoty na podanie opravného prostriedku. Pojednávaní v konaní vedenom Okresným súdom Nitra pod sp. zn.: 11P/51/2018 sa zúčastnil len dva krát, z čoho bol jeden krát predvedený políciou. Obžalovaný sa priznal aj k neplneniu vyživovacej povinnosti na maloleté dieťa H. N., narodenú XX.XX.XXXX, pričom mal vedomosť, že mu výška tejto vyživovacej povinnosti bola súdom určená sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima. S matkou tohto maloletého dieťaťa, O. N., prestal zdieľať spoločnú domácnosť od jari 2018, kedy sa ona zbalila aj s dcérou a odsťahovali sa od obžalovaného. Obžalovaný nemal vedomosť o ich adrese bydliska, o tej sa dozvedel až od policajtov pred dvoma mesiacmi. Cez sociálne siete sa mu podarilo skontaktovať s O. N., žiadala od neho súhlas na zmenu priezviska maloletého dieťaťa. Obžalovaný na maloletú H. N., narodenú XX.XX.XXXX prispel len jeden krát sumou vo výške 100,- Eur a to dňa 25.05.2021, dva dni pred pojednávaním, prostredníctvom poštovej poukážky na adresu jej rodičov: O. X., K. baránkom, číslo uviesť nevedel, svoje tvrdenie nepodložil hodnoverným dokladom.

Z výsluchu svedkyne V. P., matky maloletých detí P.: X. N. a X. U., súd zistil, že prestala zdieľať spoločnú domácnosť s obžalovaným od prelomu novembra - decembra 2015, kedy sa s deťmi odsťahovala a odvtedy až doposiaľ s nimi býva u jej matky na adrese 1. mája 187/2 J. - O. H.. Nebolo obdobie od ich rozchodu, počas ktorého by deti bývali súvisle u obžalovaného. Najskôr mal obžalovaný určenú vyživovaciu povinnosť na maloleté deti P. neodkladným opatrením sumou 130,- Eur mesačne na X. N. a sumou 110,- Eur mesačne na X. U. a neskôr rozsudkom súdu sumou 250,- Eur mesačne na X. N. a sumou 200,- Eur mesačne na X. U.. Od novembra - decembra 2015 jej obžalovaný titulom výživného na deti uhradil dva krát, kedy sa osobne za ňou zastavil, spolu sumu vo výške 150,- Eur, z toho jeden krát jej uhradil hotovosť v sume 100,- Eur a druhý krát jej uhradil hotovosť v sume 50,- Eur. Žiadne iné výživné jej obžalovaný na deti nezaplatil, ani na deti iným spôsobom neprispel, nestretla sa už viac s obžalovaným, o náhradné výživné nežiadala, deti neboli vystavené núdzi v dôsledku neplnenia si vyživovacej povinnosti obžalovaným, nikto jej nepomáhal s vyživovacou povinnosťou na deti. V čase, keď žila s obžalovaným, uviedla, že sa živil opravovaním elektroniky, čipovaním áut a iných elektronických vecí týkajúcich sa áut, kde dosahoval príjem 7.000,- až 10.000,- Eur mesačne. Svedkyňa potvrdila, že bola spočiatku spoločníčkou v obchodnej spoločnosti CARTRUCK ELECTRONICS SERVICES s.r.o., v ktorej bola ona aj obžalovaný riadne zamestnaní, pričom obžalovaný jej tvrdil, že riadne za nich platí odvody do príslušných poisťovní, avšak z polície sa dozvedela opak, teda o dlhoch spoločnosti, preto z nej vystúpila, resp. previadla svoj obchodný podiel na pána S. S. M. je X. N. žiačkou 6. ročníka Základnej školy Cabajskej v Nitre a X. U. je žiačkou 3. ročníka tej istej základnej školy. Na návrh prokuratorky súd postupom podľa § 264 odsek 1 Trestného poriadku čítal rozpor vo výpovedi svedkyne z prípravného konania zo dňa 26.11.2019 z č.l. 90 ohľadne rozporu v ňou uvedených súm, ktoré jej obžalovaný titulom výživného na deti v rozhodnom období uhradil, na čo svedkyňa potvrdila, že jej obžalovaný celkovo prispel titulom výživného na deti sumou vo výške 200,- Eur a to tri krát, v roku 2016 jej uhradil hotovosť v sume 100,- Eur a druhý krát jej uhradil hotovosť v sume 50,- Eur, o čom si vypýtal potvrdenie a v

máji 2019 jej uhradil hotovosť v sume 50,- Eur. Na otázku obžalovaného svedkyňa uviedla, že po ich rozchode nebývali maloleté deti súvisle u obžalovaného. Na vysvetlenie doplnila, že s maloletými deťmi skončila na ulici, pretože jej prenajímateľ vymkol byt, kvôli dlhu na nezaplatenom nájme vo výške 1500,- € a mal jej povedať, že až keď mu vyplní dlh, tak jej otvorí byt s osobnými vecami jej aj detí. Svedkyňa sa nasťahovala k matke na adresu trvalého bydliska 1. S. XXX/X J. - O. H.. Spávali v nepriaznivých podmienkach, deti prespali pár dní u otca, čo znamená, že 3 dni prespali u otca, t.j. od piatka do nedele, niekedy to bolo 2 x takto do mesiaca, inokedy aj 3 x do mesiaca, pretože sa deti za otcom pýtali, ale on nezniesol ich prítomnosť dlhšie ako 3 dni. Svedkyňa vypisovala aj partnerka obžalovaného, že: „prečo sa oddrbala do Talianska?“ Svedkyňa však potrebovala rýchlo zarobiť peniaze na otvorenie bytu, vyplatenie dlhu na nájme. V Taliansku bola 2 týždne, počas týchto dvoch týždňov sa starala o deti jej matka Beáta G., po 2 týždňoch ako sa vrátila z Talianska, sa svedkyňa osobne starala o deti. Bolo to v roku 2016 a fungovalo to tak, že sa s matkou striedala v 2 týždňových turnusoch, robili opatrovatelky v Taliansku, keď bola svedkyňa v Taliansku, starala sa o deti jej matka, naopak keď bola matka v Taliansku, starala sa o deti svedkyňa.

Z výsluchu svedkyne O. N., matky maloletého dieťaťa H. N., súd zistil, že s obžalovaným nežije v spoločnej domácnosti od dovŕšenia roku a pól dieťaťa, v dôsledku čoho bola súdom určená výška vyživovacej povinnosti obžalovaného tak, že má prispievať na výživu dcéry H. N. sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima, čo predstavuje sumu okolo 30,- Eur. Obžalovaný jej nikdy titulom výživného na ich spoločnú dcéru neuhradil nič, ani len jediné euro. Obžalovaný sa o dieťa nezaujíma, ani na Vianoce, ani na žiaden sviatok počas roka, nevidel ju od júla 2018, pričom má vedomosť, kde dieťa býva a má kontakt aj na svedkyňu. Celkový dlh predstavuje ku dňu pojednávania sumu okolo 660,- Eur. Svedkyňa bola schopná sa o dcéru postarať, nebola vystavená nebezpečenstvu núdze, pomáhajú jej rodičia, aktuálne pracuje na polovičný úväzok v materskej škôlke Lefantovce, kde dosahuje príjem cca 350,- Eur mesačne. Obžalovaný jej nič nezaplatil.

Z prečítanej výpovede svedkyne Beáty G. postupom podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku, súd zistil, že svedkyňa je matkou V. P., matky maloletých detí P.: X. N. a X. U., s ktorými žije v spoločnej domácnosti na adrese 1. mája 2 v J.. Svedkyňa pomáhala V. P. so starostlivosťou o deti v čase, keď matka detí pracovala v Taliansku. Obžalovaný sa o maloleté deti, od kedy odišiel zo spoločnej domácnosti, od novembra 2015, vôbec nestará. Obžalovaný býval na adrese 1. mája 2 v Nitre v rozostavanom dome, teda na pozemku, kde býva svedkyňa aj s dcérou a vnučkami, pričom obžalovaný pracoval v garáži tohto domu, kde mal elektrodieľňu a čipoval tam autá. Býval tam do mája 2019, kedy ich vypli od elektriny, lebo si ju neplatil, o čom svedkyňa s dcérou nevedeli. Keďže boli napojení na rovnaké hodiny, tak odpojili od elektriny aj svedkyňu s dcérou a vnučkami, kým za neho nevyplatili dlh. Obžalovaný si dobre zarobil v elektrodieľni, neprispieval deťom na výživu, v roku 2019 dal vnučke darček v hodnote 5,- Eur. Obžalovaný sa deťom nevenoval ani keď býval v garáži na pozemku svedkyne, deti tam za ním sem tam vybehli, napríklad vytlačiť si referát, aj s tým mal problém, museli sa mu doprosovať. Nebol ochotný pre deti nič urobiť. Od kedy obžalovaný odišiel z garáže neprejavil o deti žiadny záujem, deti nekontaktuje.

Hlavné pojednávanie konané dňa 21.09.2021 súd vykonal v neprítomnosti obžalovaného, ktorý sa na hlavné pojednávanie nedostavil, hoci o jeho termíne preukázateľne vedel, nakoľko po prerušení hlavného pojednávania zo dňa 29.06.2021 z dôvodu nahlásenia bomby, bolo obžalovanému doručované predvolanie na hlavné pojednávanie 21/09 na ním uvedenú adresu na doručovanie písomností: E. N. XXXX, XXX XX E. N. cestou pošty, zásielka bola súdu vrátená ako nedoručená dňa 29.07.2021 (č.l. 301 a nasl.) - neprevzatá v odbernej lehote. Neúspešný pokus o doručenie s výzvou o opakované doručenie bol vykonaný dňa 08.07.2021. Opakované doručenie bolo neúspešne vykonané dňa 09.07.2021. Deň uloženia zásielky 09.07.2021. Obžalovaný si zásielku nevyzdvihol do troch pracovných dní od jej uloženia. Preto súd považoval posledný deň tejto lehoty t.j. 14.07.2021 za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel (§ 66 odsek 3 Trestného poriadku). Obžalovaný bol riadne poučený a rovnako tak upozornený na následky nedostavenia sa na súd bez dostatočného ospravedlnenia a zároveň bol obžalovaný informovaný o tom, akým spôsobom je potrebné súdu preukázať existenciu prekážky brániacej mu zúčastniť sa konania pred súdom, ak táto spočíva v zdravotných dôvodoch. Súčasne bol obžalovaný súdom poučený o jeho povinnostiach vzťahujúcich sa k jeho účasti na hlavnom pojednávaní a tiež o postupe, ktorý je upravený v § 86 Trestného zákona (účinná ľútosť). Nakoľko obžalovaný sa dňa 21.09.2021 nedostavil na hlavné pojednávanie, svoju neprítomnosť na hlavnom pojednávaní neospravedlnil, tak súd za splnenia zákonných podmienok uvedených v ustanovení § 252 odsek 2 Trestného poriadku vykonal hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti. Súd pri tom vychádzal zo

skutočností, že obe obžaloby boli obžalovanému riadne a včas doručené, obžalovaný mal vedomosť o termíne konania hlavného pojednávania, mal možnosť vyjadriť sa ku zažalovanému skutku v prípravnom konaní a vec bolo možné spoľahlivo objasniť aj v jeho neprítomnosti, nakoľko už bol obžalovaný vo veci vypočutý na predchádzajúcom hlavnom pojednávaní.

Z prečítaných listinných dôkazov zo spisu 1T/18/2020, súd zistil, že obžalovaný je otcom maloletých detí P.: X. N., narodenej XX.XX.XXXX a X. U., narodenej XX.XX.XXXX, ktoré navštevujú základnú školu U. X v J.. Uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 02.02.2018, sp. zn.: 11P/51/2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 29.03.2018 a vykonateľnosť dňa 28.02.2018 bola obžalovanému neodkladným opatrením uložená povinnosť prispievať na výživu maloletých detí P.: X. N., narodenej XX.XX.XXXX výživným v nevyhnutnej miere 130,- Eur mesačne a X. U., narodenej XX.XX.XXXX výživným v nevyhnutnej miere 110,- Eur mesačne, ktoré je povinný platiť k rukám matky maloletých detí vždy do 15teho dňa príslušného mesiaca vopred, a to odo dňa doručenia rozhodnutia do právoplatného skončenia veci u úprave rodičovských práv a povinností k maloletým deťom. Následne rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 04.05.2020, sp. zn.: 11P/51/2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 22.06.2020 a vykonateľnosť dňa 05.06.2020 boli maloleté deti Fúzekové: Layla N., nar. XX.XX.XXXX a X. U., nar. XX.XX.XXXX zverené do osobnej starostlivosti matky a obžalovaný bol zaviazaný prispievať na výživu maloletých detí Fúzekových: X. N., narodenej 03.09.2008 výživným v sume 250,- Eur mesačne od XX.XX.XXXXXX a X. U., narodenej XX.XX.XXXX výživným v sume 220,- Eur mesačne od 01.02.20218, ktoré je povinný platiť k rukám matky maloletých detí vždy do 15teho dňa príslušného mesiaca vopred. Ďalej súd zistil, že obžalovaný pôsobí ako konateľ v obchodnej spoločnosti CARTRUCK ELECTRONICS SERVICE s.r.o., so sídlom 1. Mája 2, XXX XX J., F.: XX XXX XXX J. od roku 2015. Je štatutárnym orgánom v postavení konateľa, pričom uvedená spoločnosť má spoločníka S. S.. Základné imanie v uvedenej spoločnosti je 10.000,- Eur. Táto spoločnosť zahŕňa viacero predmetov činnosti, a to kúpa tovaru za účelom predaja konečnému spotrebiteľovi, sprostredkovateľskú činnosť v oblasti obchodu, v oblasti služieb, vedenie účtovníctva, administratívne služby a činnosť podnikateľských, organizačných a ekonomických poradcov. Zo správy Daňového úradu Nitra je zrejmé, že daňový subjekt CARTRUCK ELECTRONICS SERVICE s.r.o. za zdaňovacie obdobie rokov 2015, 2016, 2017, 2018 nepodal daňové priznanie k dani z príjmov právnickej osoby. Zo správy Sociálnej poisťovne pobočky Nitra vyplýva, že obžalovaný nie je registrovaný v informačnom systéme Sociálnej poisťovne u zamestnávateľa ani ako SZČO. Bol registrovaný v informačnom systéme Sociálnej poisťovne pobočka Nitra ako SZČO od 9.6.1997 do 20.6.1997 a od 21.6.1997 do 20.1.2006. Podľa správy Okresného úradu Nitra z výpisu zo živnostenského registra k osobe obžalovaného došlo k ukončeniu podnikania oznámením zo dňa 20.1.2006 ku dňu 20.1.2006. Predmetom podnikania otca, ktorý zanikol, boli opravy elektrických strojov a prístrojov, údržba a oprava kancelárskych a počítačových strojov a zariadení na spracovanie dát, kúpa tovaru za účelom jeho predaja konečnému spotrebiteľovi- maloobchod v rozsahu voľných živností, sprostredkovanie obchodu v rozsahu voľných živností. Zo správy REGOB vyplýva, že obžalovaný má uvedený ako trvalý pobyt Nitra. Zo zápisnice o výsluchu obvineného vyplýva, že pri výsluchu uviedol ako adresu trvalého pobytu Mesto Nitra a ako adresu prechodného pobytu E. N. XXXX, ktorú označil ako adresu na doručovanie písomností s tým, že aj na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27.05.2021 ju označil za adresu na doručovanie písomností. Zo správy Okresného úradu Nitra súd zistil, že obžalovaný nie je evidovaný ako vlastník nehnuteľností v katastrálnych územiach v pôsobnosti Okresného úradu Nitra- Katastrálny odbor. Z lustrácie zoznamu vozidiel obžalovaný nie je evidovaný ako vlastník motorového vozidla, ale je evidovaný ako držiteľ motorového vozidla Fiat N. EČ: NR XXX HZ a motocykla Kawasaki EČ: PD XXX GP. Z centrálného registra exekúcií vyplýva, že proti obžalovanému ako povinnému je vedených päť exekučných konaní na vymoženie istiny od 20,- Eur do 9.484,72 Eur a príslušenstva pohľadávok.

Z prečítaných listinných dôkazov zo spisu 5T/11/2021, súd zistil, že obžalovaný je otcom maloletej H. N., narodenej XX.XX.XXXX. Rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn.: 13P/158/2019 zo dňa 05.09.2019, právoplatným dňa 04.11.2019, vykonateľným dňa 04.11.2019 bola maloletá H. N., nar. XX.XX.XXXX zverená do osobnej starostlivosti matky a obžalovaný bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej H. N., nar.: XX.XX.XXXX sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima na neplnoleté nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona mesačne od 01.06.2019, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Zo správy Obce E. N. súd zistil, že nemá evidovaný trvalý ani prechodný pobyt na adrese E. N. XXXX, ale sa tu zdržiava aj s priateľkou. Chodia k nemu pochybné osoby s autami aj z okolitých okresov, hlavne večer a v nočných hodinách. Občas vykrikujú na ulici. Menovaný pravdepodobne požíva alkohol alebo aj iné návykové látky. Celý jeho dvor je jedno veľké smetisko, sú tam nanosené kadejaké odpady

a smeti, kde sa v značnom počte vyskytujú aj hlodavci. Susedia majú podozrenie, že jeho priateľka poskytuje sexuálne služby. Zo správy úradu práce sociálnych vecí a rodiny v Nitre vyplýva, že obžalovaný nepoberal ani nepoberá dávku v hmotnej núdzi ani príspevky a štátne sociálne dávky, nie je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, naposledy bol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie od 24.06.2013 do 08.04.2014 a od 14.02.1997 do 08.04.1997. zo správy Centrálného depozitára cenných papierov SR, a.s. vyplýva, že obžalovaný nikdy neprechádzal evidenciou majiteľa cenných papierov.

Vo vzťahu ku kriminálnej minulosti obžalovaného súd zistil z ORT a pripojených súdnych spisov, že obžalovaný bol doposiaľ sedemkrát súdne trestaný, pričom v prípade odsúdení pod bodom 1 až 4 ORT sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Trestným rozkazom Okresného súdu Nitra zo dňa 02.02.2018, sp. zn.: 2T/6/2018, doručený dňa 13.02.2018, právoplatný dňa 22.02.2018 bol uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy (iné dieťa S. N. P., nar.: XX.XX.XXXX) za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody 6 mesiacov so skúšobnou dobou na 1 rok. V tomto prípade podľa § 50 odsek 6 Trestného zákona, súd do dvoch rokov od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 4 bez toho, že by odsúdený mal na tom vinu, preto sa má za to, že sa odsúdený aj v tomto prípade osvedčil. Rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 30.05.2018 sp. zn.: 0T/139/2018, právoplatným dňa 31.05.2018 bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený peňažný trest 1.500,- Eur, náhradný trest odňatia slobody 4 mesiace a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 67 mesiacov. Obžalovaný peňažný trest uhradil dňa 09.11.2020, čím došlo k zahladeniu tohto odsúdenia. Trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 21.05.2020 sp. zn.: 0T/114/2020, právoplatným dňa 21.05.2020 bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený peňažný trest 800,- Eur, náhradný trest odňatia slobody 4 mesiace a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 18 mesiacov, výrok tohto trestu bol zrušený Trestným rozkazom Okresného súdu Nitra zo dňa 16.07.2020, sp. zn.: 5T/52/2020, právoplatný dňa 04.08.2020, ktorým bol uznaný za vinného pre prečin nedovoleného ozbrojovania podľa § 294 odsek 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený súhrnný podmienený trest odňatia slobody so skúšobnou dobou 2 roky, trest prepadnutia vecí, trest zákazu činnosti 18 mesiacov, peňažný trest 800,- Eur, náhradný trest 4 mesiace. Trestné činy prejednávané v tomto konaní obžalovaný spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia uloženého v konaní 5T/52/2020. Z výpisu centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov súd zistil, že obžalovaný bol doposiaľ deväťkrát priestupkovo prejednávaný a postihovaný za priestupky v doprave a proti občianskemu spolunažívaní, ktorých sa dopustil v rokoch 2015 až 2020 za ktoré bol postihnutý napomenutím a pokutami vo výške od 10,- do 50,- Eur.

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivito i v ich súhrne nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán, a z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalované skutky tak v obžalobe prokurátorky Okresnej prokuratúry Nitra sp. zn. 3 Pv/251/2019/4403 ako aj v obžalobe prokurátorky Okresnej prokuratúry Nitra sp. zn. 3 Pv 374/20/4403 sa stali, vykazujú v oboch prípadoch samostatne znaky trestného činu (odlišného v porovnaní s obžalobami - na čo bol obžalovaný upozornený), naplnenie ktorých predpokladá Trestný zákon v ustanovení § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona, pričom ich spáchal obžalovaný, keď svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky tejto skutkovej podstaty trestného činu tak po stránke subjektívnej ako i objektívnej.

Z vykonaného dokazovania považoval súd za nevyhnutné upraviť skutkové vety oboch obžalôb. Potreba úpravy skutkových viet spočívala v ich doplnení ako aj v spresnení skutočností, ktoré vyplynuli z dokazovania a ktoré boli v predmetnej veci relevantné.

Vzhľadom na druh posudzovanej trestnej činnosti súd upravil v skutkovej vete obžaloby obdobie, v ktorom prichádzalo k neplneniu vyživovacej povinnosti až ku dňu vyhlásenia rozsudku a príkladne k tomu ustálil aj výšku zanedbaného výživného, pričom v skutkovej vete dôsledne vyšpecifikoval výšku dlžného výživného, ako aj jednotlivé obdobia neplnenia vyživovacej povinnosti voči maloletým deťom, v neposlednom rade v prípade prvej obžaloby vyšpecifikoval aj nové rozhodnutie súdu, ktorým bola obžalovanému určená vyživovacia povinnosť k deťom.

V prípade skutku pod bodom I. obžaloby prokurátorka podala obžalobu za celkové stíhané obdobie od 01.12.2015 ku dňu podania obžaloby, pričom za rozhodnutie z ktorého vyplývala povinnosť

obžalovaného platiť výživné v súdom určenej výške označila rozsudok (správne malo znieť uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia) Okresného súdu v Nitre sp. zn. 11P/51/2018, právoplatné 29.3.2018, ktorým mu výška tejto povinnosti bola určená sumou vo výške 240,- € spolu na obe deti vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred od 28.2.2018. V čase vyhlásenia rozhodnutia v tejto trestnej veci už bolo však právoplatné a vykonateľné meritórne rozhodnutie poručenského súdu o úprave rodičovských práv a povinností k týmto deťom, ktoré pokrývalo aj obdobie, ktoré bolo skôr upravené prostredníctvom neodkladného opatrenia a to rozsudok Okresného súdu Nitra zo dňa 04.05.2020, sp. zn.: 11P/51/2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.06.2020 a vykonateľnosť dňa 05.06.2020 a boli ním maloleté deti Fúzekové: X. N., nar. XX.XX.XXXX a X. U., nar. XX.XX.XXXX zverené do osobnej starostlivosti matky a obžalovaný bol zaviazaný prispievať na výživu maloletých detí P.: X. N., narodenej XX.XX.XXXX výživným v sume 250,- Eur mesačne od XX.XX.XXXXX a X. U., narodenej XX.XX.XXXX výživným v sume 220,- Eur mesačne 01.02.20218, ktoré je povinný platiť k rukám matky maloletých detí vždy do 15teho dňa príslušného mesiaca vopred. Preto vystala potreba úpravy skutkovej vety v porovnaní s obžalobou v označení rozhodnutia súdu, ktorým bola obžalovanému určená vyživovacia povinnosť k deťom. Okamih začatia plynutia stíhaného obdobia prokurátorkou od 01.12.2015 nebol v konaní spochybnený. Výsluchom svedkyne Renáty P. bolo preukázané, že rodičia týchto detí prestali zdieľať spoločnú domácnosť na prelome novembra - decembra 2015. Prečítaním výpovede svedkyne G. G. bolo preukázané, že rodičia týchto detí prestali zdieľať spoločnú domácnosť od novembra 2015 a zároveň táto svedkyňa vyvrátila obranné tvrdenie obžalovaného, že sa od 01.12.2015 (čím ale obžalovaný potvrdil ukončenie spolužitia s matkou a deťmi) sám osobne obžalovaný staral o maloleté deti P. po dobu rok a pól, kedy mala byť podľa jeho tvrdenia matka detí - Renáta P. sústavne v Taliansku, nakoľko svedkyňa Beáta Božičková sa zhodne so svedkyňou V. P. vyjadrili, ako sa striedali ony dve v starostlivosti o tieto deti, v dvoj týždňových intervaloch, pričom deti sa za aj otcom pýtali, on o deti nejavil záujem a vydržal s nimi stráviť maximálne tri dni v kuse počas víkendov. Preto sa súd stotožnil so začiatkom páchania trestného činu zanedbania povinnej výživy od 01.12.2015 a to bez ohľadu na to, či o povinnosti platiť výživné a o jeho výške už v tomto čase rozhodol súd v občianskom konaní. Povinnosť rodiča starať sa o výživu dieťaťa nevzniká až rozhodnutím súdu, ale vzniká zo zákona o rodine (§ 62 odsek 3 ZR) narodením dieťaťa, podľa ktorého je minimálna výška tejto povinnosti určená sumou vo výške 30% zo sumy životného minima na nepľnoleté nezaopatrované dieťa mesačne. Preto stíhané obdobie, ktoré nebolo pokryté rozhodnutím súdu (ani neodkladným opatrením, ani rozsudkom), o určení výšky vyživovacej povinnosti obžalovaného k maloletým deťom P., bolo potrebné vymedziť za obdobie od 01.12.2015 do 31.01.2018, kedy bol povinný obžalovaný prispievať na výživu maloletých detí Fúzekových: X. N. a X. U. minimálne sumou vo výške 30% zo životného minima na nepľnoleté nezaopatrované dieťa, pretože za obdobie od 01.02.2018 do 23.09.2021 (do vyhlásenia rozsudku), vrátane septembra 2021, už bola rozsudkom poručenského súdu určená výška vyživovacej povinnosti obžalovaného k maloletým deťom P..

Obžalovaný na výživu mal. X. N. P., nar. XX. XX. XXXX mal prispievať minimálnou sumou výživného za 12/2015 sumou 27,13 Eur; a na výživu mal. X. U. P., nar. XX. XX. XXXX mal prispievať minimálnou sumou výživného za 12/2015 sumou 27,13 Eur, čo je $2 \times 27,13 \text{ Eur} = 54,26 \text{ Eur}$; za obdobie od 01/2016 do 06/2017 sumou 27,13 Eur/ mesačne na obe deti, čo je $18 \times (2 \times 27,13 \text{ Eur}) = 976,68 \text{ Eur}$; za obdobie od 07/2017 do 01/2018 sumou 27,32 Eur/ mesačne na obe deti; čo je $7 \times (2 \times 27,32 \text{ Eur}) = 382,48 \text{ Eur}$; za obdobie od 02/2018 do 09/2021 na výživu mal. X. N. P., nar. XX. XX. XXXX mal prispievať súdom určenou rozsudkom sumou výživného 250,- Eur a na výživu mal. Laury U. P., nar. XX. XX.XXXX sumou 200,- Eur, čo je spolu 44 mesiacov \times 450,- Eur spolu na obe = 19.800,- Eur; teda celkový dlh za obdobie od 01.12.2015 do 23.09.2021 predstavuje sumu 21.213,42 Eur, po odpočítaní zaplateného výživného v sume 200,- €, dlhuje obžalovaný na výživnom spolu 21.013,42 € k rukám matky maloletých detí, v dôsledku čoho súd takto upravil skutkovú vetu.

Pri zachovaní totožnosti skutku súd upravil skutkové vety oboch obžalôb oproti obžalobného návrhu aj v precizovaní spôsobu možnosti dosahovania príjmu obžalovaného, keď z výsledkov vykonaného dokazovania nebolo preukázané, že: „...je samostatne zárobkovo činnou osobou a preto má možnosť pravidelného mesačného príjmu, ktorý môže dosahovať z aktívneho živnostenského oprávnenia...“ keďže bolo možné ustáliť v tejto časti skutkových viet len, že: „...je konateľom v obchodnej spoločnosti CARTRUCK ELECTRONICS SERVICES s.r.o., so sídlom 1. Mája 2, 949 01 Nitra, IČO: 47 041 358 a preto má možnosť pravidelného mesačného príjmu, ktorý môže dosahovať z výkonu funkcie štatutárneho orgánu...“ Podľa správy Okresného úradu Nitra z výpisu zo živnostenského registra k osobe obžalovaného vyplynulo, že obžalovaný ukončil podnikanie na základe živnostenského oprávnenia

dňom 20.01.2006, teda viac než 10 rokov pred spáchaním skutkov a podaní obžaloby, naopak z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že v stíhanom období oboch obžalôb bol obžalovaný konateľom obchodnej spoločnosti CARTRUCK ELECTRONICS SERVICES s.r.o., čo bolo preukázané výpisom z obchodného registra ako aj vyjadrením samotného obžalovaného a svedkyne Renáty P.

Súdu z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynula potreba upraviť skutkovú vetu pod bodom I. obžaloby - obžaloby 3Pv 251/2019/4403 (1T/18/2020) o preukázané a podstatné skutočnosti, spočívajúce predovšetkým v zahladení predchádzajúceho odsúdenia obžalovaného, uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Nitra zo dňa 02.02.2018, sp. zn.: 2T/6/2018, doručeným dňa 13.02.2018, právoplatným dňa 22.02.2018, ktorým bol uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy (iné dieťa Mária N. P., nar.: XX.XX.XXXX) za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody 6 mesiacov so skúšobnou dobou na 1 rok. V tomto prípade podľa § 50 odsek 6 Trestného zákona, súd do dvoch rokov od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 4 bez toho, že by odsúdený mal na tom vinu, preto sa má za to, že sa odsúdený v tomto prípade osvedčil.

V prípade skutku pod bodom II. obžaloby s poukazom na druh posudzovanej trestnej činnosti súd tiež upravil v skutkovej vete obžaloby obdobie, v ktorom prichádzalo k neplneniu vyživovacej povinnosti až ku dňu vyhlásenia rozsudku a príkladne k tomu ustálil aj výšku zanedbaného výživného, pričom v skutkovej vete dôsledne vyšpecifikoval výšku dlžného výživného, ako aj jednotlivé obdobia neplnenia vyživovacej povinnosti voči maloletému dieťaťu, v neposlednom rade túto skutkovú vetu obžaloby súd doplnil aj v precizovaní spôsobu možnosti dosahovania príjmu obžalovaného, ktorý vyplynul zo spisu 1T/18/2020 vyššie naznačeným spôsobom a to, že: „...je konateľom v obchodnej spoločnosti CARTRUCK ELECTRONICS SERVICES s.r.o., so sídlom 1. Mája 2, 949 01 Nitra, IČO: 47 041 358 a preto má možnosť pravidelného mesačného príjmu, ktorý môže dosahovať z výkonu funkcie štatutárneho orgánu...“ V prípade tejto obžaloby nebolo v konaní preukázané, že by obžalovaný počas stíhaného obdobia uhradil titulom výživného na maloletú Katarínu N., nejakú sumu. K tomuto záveru súd dospel i napriek obrannému tvrdeniu obžalovaného, že dva dni pred hlavným pojednávaním konaným dňa 27.05.2021, teda dňa 25.05.2021 uhradil prostredníctvom poštovej poukázky 100,- Eur na adresu rodičov Denisy Svoradovej. Obžalovaný nepredložil hodnoverný doklad o úhrade tohto výživného, nevedel označiť adresu rodičov Denisy N., na ktorú mal len pred dvoma dňami zaslať poštový poukaz, navyše výsluchom svedkyne O. N. táto skutočnosť nebola potvrdená, keďže uviedla, že jej obžalovaný titulom výživného na maloletú H. N. nezaplatil ani jedno euro, čo uviedla na hlavnom pojednávaní konanom 21.09.2021, teda o štyri mesiace neskôr, ako jej mal poslať poštový poukaz na sumu 100,- Eur.

V prípade skutku pod bodom II. obžaloby prokurátorka podala obžalobu za celkové stíhané obdobie od 04.11.2019 do 23.02.2021 (deň spísania obžaloby), pričom za rozhodnutie z ktorého vyplývala povinnosť obžalovaného platiť výživné v súdom určenej výške označila rozsudok Okresného súdu Nitra sp. zn.: 13P/158/2019 zo dňa 05.09.2019, právoplatný dňa 04.11.2019, podľa ktorého mu výška tejto povinnosti bola určená tak, že má prispievať na výživu dcéry Kataríny N. sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima na nepľnoleté nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona mesačne od 01.06.2019, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Čo sa týka označenia okamihu začatia plynutia stíhaného obdobia prokurátorkou od 04.11.2019 súd toto neupravoval v neprospech obžalovaného, v zmysle viazanosti obžalobným návrhom, napriek tomu, že bolo v konaní preukázané výsluchom obžalovaného, ktorý potvrdil, že prestal s matkou maloletej H. N., O. N., zdieľať spoločnú domácnosť od jari 2018, kedy sa mala domáhať na súde podaním návrhu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k dieťaťu, čo bolo v zhode s pripojeným spisom Okresného súdu Nitra sp. zn.: 13P/158/2019, kedy O. N. podala návrh na súd dňa 05.06.2019, v ktorom uviedla, že v marci 2018 opustila spoločnú domácnosť s obžalovaným. Keďže nebolo v konaní sporné, že celé stíhané obdobie bolo pokryté rozhodnutím poručenského súdu o úprave výšky vyživovacej povinnosti obžalovaného k maloletej Kataríne N. a to rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn.: 13P/158/2019 zo dňa 05.09.2019, právoplatný dňa 04.11.2019, podľa ktorého mu výška tejto povinnosti bola určená tak, že má prispievať na výživu dcéry H. N. sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima na nepľnoleté nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona mesačne od 01.06.2019, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky, súd upravil iba s poukazom na povahu trestného činu okamih konca plynutia stíhaného obdobia a to do vyhlásenia rozsudku, t.j. do 23.09.2021.

Obžalovaný mal na výživu maloletej Kataríny N., nar. XX.XX.XXXX prispievať minimálnou sumou výživného, teda sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima na nepľnoleté nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona mesačne od 04.11.2019 do 23.09.2021, čo predstavuje za mesiace november

2019 až jún 2020 sumou 28,79 Eur, čo je $8 \times 28,79 = 230,32$ Eur; za mesiace júl 2020 až jún 2021 sumou 29,42 Eur, čo je $12 \times 29,42 = 353,04$ Eur; za mesiace júl 2021 až september 2021 sumou 29,87 Eur, čo je $3 \times 29,87 = 89,61$ Eur; teda celkový dlh za obdobie od 04.11.2019 do 23.09.2021, predstavoval sumu 672,97 Eur, pričom nebolo preukázané, že by obžalovaný z tejto sumy niečo uhradil, v dôsledku čoho súd takto upravil skutkovú vetu.

Vo zvyšku už viac súd nevykonal žiadnu inú úpravu skutkových viet v porovnaní s obžalobami.

Z takto upravených skutkových viet mal potom súd za to, že oba skutky spáchal obžalovaný a tento svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona, tak po stránke subjektívnej ako i objektívnej. Vo vzťahu k právnej kvalifikácii skutku pod bodom I. obžaloby, prokurátorka podala obžalobu pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona, v konaní však bolo preukázané zahľadanie predchádzajúceho odsúdenia obžalovaného (2T/6/2018) s poukazom na úvahy rozpísané vyššie (časť skutkovej vety s predchádzajúcim odsúdením vypustil), preto súd právne posúdil žalovaný trestný čin bez použitia odseku 3 písmeno c) Trestného zákona - že bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený a stotožnil sa s právnym posúdením žalovaného trestného činu za použitia odseku 3 písmeno b) Trestného zákona, že obžalovaný spáchal trestný čin závažnejším spôsobom konania s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona - po dlhší čas. Zanedbanie povinnej výživy je trvácim trestným činom, aby išlo o páchanie tohto činu po dlhší čas podľa § 138 písmeno b) Trestného zákona musí tento čin presahovať niekoľko mesiacov a to minimálne 12 mesiacov. Nakoľko v prípade obžaloby pod bodom I. bol čin páchaný sústavne a nepretržite po dobu 70 mesiacov, jednoznačne konaním obžalovaného bol naplnený znak závažnejšieho spôsobu konania s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona - po dlhší čas. Vo vzťahu k obžalobe pod bodom II. prokurátorka síce podala obžalobu pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona, nakoľko však ku dňu vykonania prvého hlavného pojednávania, uplynula doba dlhšia ako 12 mesiacov od počiatku stíhaného obdobia, súd upozornil obžalovaného, že je možné aj tento skutok posudzovať podľa prísnejšej právnej kvalifikácii za použitia odseku 3 písmeno b) Trestného zákona, teda že obžalovaný spáchal trestný čin závažnejším spôsobom konania s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona - po dlhší čas, čomu obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27.05.2021 porozumel a v konečnom dôsledku učinil aj vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku. Preto súd posúdil konanie obžalovaného aj pre prípad obžaloby pod bodom II. (5T/11/2021) ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona.

V prípade ak povinný - obžalovaný zavinene neplní zákonnú vyživovaciu povinnosť voči viacerým deťom, z ktorých každé je vychovávané v inom rodinnom prostredí, u každého dieťaťa, prípadne skupiny detí napĺňa znaky samostatného trestného činu zanedbania povinnej výživy. Maloleté deti P.: Layla N., nar. XX.XX.B. a X. U., nar. XX.XX.XXXX, t.j. skupina týchto detí bola vychovávaná v inom výchovnom prostredí a pochádzajú aj z rodičovstva rozdielnych matiek ako maloletá H. N., narodená XX.XX.XXXX, preto súd uznal obžalovaného za vinného, že svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona, tak po stránke subjektívnej ako i objektívnej, v prípade oboch obžalôb.

Záveru, že sa tieto skutky stali, nasvedčovali najmä výpovede svedkýň a tiež vykonané listinné dôkazy. Obžalovaný sa ku spáchaniu skutkov priznal a z jeho výpovede vyplynulo, že si je vedomý svojich vyživovacích povinností, ako aj výšky dlhov na výživnom voči maloletým deťom. Okrem toho, súd z jeho výpovede zistil, že obžalovaný si svoju vyživovaciu povinnosť dôsledne neplnil vzhľadom na jeho nepriaznivú finančnú situáciu, čo však podľa názoru súdu samotného obžalovaného neospravedlňuje, ani neznižuje závažnosť jeho protiprávneho konania. Obžalovaný sa nepričinil o to, aby sumu dlžného výživného uhradil aj napriek tomu, že mal možnosť pracovať, pretože zo žiadneho dôkazu nevyplývalo, že by u neho v kritickom období existovala relevantná prekážka, ktorá by mu bránila pracovať a zabezpečovať si tak pravidelný príjem.

Výpovede svedkýň V. P., O. N., G. G. neboli jedinými usvedčujúcimi dôkazmi, pretože súd ich výpovede vyhodnocoval aj v kontexte ďalších dôkazov, teda aj z právoplatných súdnych rozhodnutí, z ktorých

obžalovaný bezpečne vedel, že vyživovacia povinnosť mu bola určená a v nadväznosti na túto podstatnú skutočnosť obžalovaný vedel aj to, komu, kedy, koľko a akým spôsobom má platiť výživné, pričom napriek tomu tak nerobil.

Zo všetkých týchto dôvodov súd uznal obžalovaného za vinného zo spáchaných skutkov, právne kvalifikovaných tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 až odsek 4 Trestného poriadku, pričom bral do úvahy spôsob spáchania trestných činov, ich následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a a možnosť jeho nápravy.

Súd pri hodnotení osobných pomerov páchatel'a zistil, že tieto trváce trestné činy obžalovaný dokonal dňom vyhlásenia rozhodnutia, čo bolo v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia uloženého mu v konaní Okresným súdom pod sp. zn.: 5T/52/2020, v dôsledku čoho s poukazom na ustanovenie § 49 odsek 2 Trestného zákona neumožňovalo súdu aplikovať ustanovenie o podmienenom odklade výkonu trestu odňatia slobody. Súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 Trestného zákona, a to konkrétne, že sa priznal k spáchaným trestným činom a tieto na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27.05.2021 úprimne oľutoval (písmeno l/). Z príťažujúcich okolností upravených v § 37 Trestného zákona súd u obžalovaného zistil okolnosti uvedené v § 37 Trestného zákona, a to konkrétne, že spáchal viac trestných činov (písmeno h/) a za trestný čin už bol odsúdený (písmeno m/) s poukazom na odsúdenie 5T/52/2020. Takto zistený výsledný pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností diktoval súdu aplikáciu ustanovenia § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, kedy v dôsledku prevahy príťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami v pomere 2 : 1, zvýšil hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu, teda ukladal obžalovanému úhrnný trest po aplikácii § 41 odsek 1 Trestného zákona za spáchanie prečinov zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona v upravenej sadzbe trestu odňatia slobody 28 mesiacov až 60 mesiacov.

Z hľadiska zavinenia vyhodnotil súd konanie obžalovaného podľa § 15 písmeno b) Trestného zákona, teda že konal v nepriamom úmysle, kedy vedel, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený trestným zákonom a pre prípad, že také ohrozenie alebo porušenie spôsobí, bol s tým uzrozumený. Súd v tejto súvislosti dodáva, že k záveru o úmyselnom zavinení dospel po vyhodnotení obranných argumentov obžalovaného („nemám dostatok financií“), ktoré sú absolútne nehodné dospelého, zdravého a teda práceschopného a spôsobilého muža - rodiča nezaopatrených detí, pretože majú povahu len povrchných výhovoriek a zostávajú teda celkom bezvýznamné. Naopak, z hľadiska formy zavinenia v plnom rozsahu odôvodňujú prijatie záveru, že u obžalovaného sa nejedná len o vedomú nedbanlivosť (teda neodôvodnené spoliehanie sa, že neplatením výživného snáď výživa detí nebude ohrozená), ale o zjavné uzrozumenie s tým, že výživa jeho maloletých detí P.: X. N. a X. U. a maloletej H. N., je ohrozená, pretože uspokojovanie potrieb dieťaťa, resp. výživné ako také patrí medzi tzv. prioritné pohľadávky.

Berúc do úvahy okolnosti uvedené v § 34 odsek 1 až odsek 4 Trestného zákona ako aj všetky okolnosti prípadu, dospel súd k záveru, že tak v oblasti generálnej ako aj individuálnej prevencie bude v prejednávanej veci účel trestu dosiahnutý uložením trestu odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov, teda na samotnej spodnej zákonom upravenej trestnej sadzby. Vzhľadom na to, že neboli splnené podmienky uvedené v § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a súd nezistil dôvody na ukladanie alternatívneho trestu (peňažný trest by bol celkom bez významu s poukazom na vysokú výšku dlhov a tým spojený dôvodný predpoklad jeho nezaplatenia a trest povinnej práce by s poukazom na osobu obžalovaného a okolnosti prípadu nebol postačujúci) preto súd ukladal nepodmienečný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere dvadsať osem mesiacov s tým, že obžalovaného s poukazom na § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestných činov nebol vo výkone trestu odňatia slobody.

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti bolo rozhodnuté tak ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Nitra), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.

Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.